

עשויות להיות בעלות מתכונת מח"ש גבוהה ויחד עם זאת — מתכונת שומן נמוכה, אולם מקרים כאלה הינם בבחינת מיעוט. דרושים עוד יין מחקרים רבים בשטח זה.

בסיכום ניתן לומר כי הגיע הזמן שנחשוב על שינוי יסודי בתכניות הטיפול שלנו. אנו יכולים לטפח בכיוון מתכונת חלבון או מתכונת מח"ש גבוהה יותר, ואני ממליץ על זו הראשונה, ויש להניח שהטיפול בכיוון זה יהיה קל יותר מאשר טיפוח לגבי תנובת חלב או שומן. עיקר תשומת הלב צריכה להיות מוסבת לתנובת החלב. אם מעוניינים אנו בתנובת חלבון או מח"ש גבוהה יותר הרי שהתנובות הגבוהות ביותר, לתקופת חליבה, תתקבלנה על ידי קבלת תנובות חלב גבוהות ככל האפשר. עלינו, איפוא, יהיה מוטל להתעניין בעיקר בתנובת החלב הכללית ואחוז המח"ש או החלבון, ולא בתנובת החלבון או המח"ש משך התקופה כולה. נוסף לכך, חלב עשיר בחלבונים או במח"ש יהיה נוח יותר למכירה לצרכנינו החוששים מפני השמנה.

עדיין נדרש מחקר רב בשטח זה, אולם גם במקרה הטוב ביותר, טיפוחו של בקר חלב משוך בח הינו איטי ביותר. לכן, הבה ונתחיל לתכנן כבר היום! כבוקרים וכמטפחים עליכם לקבל את השינוי, הן כאתגר והן כצעד ברור קדימה.

ד"ר י. פ. ראזני

(מתוך הולשטיין פרייזין וורלד, יוני 1962)

תורגם ע"י ד. ע.

ההפוך (השלילי) בשיעור-מה שבין תנובת החלב ומתכונת השומן. אמנם יש לבדוק שנית הנ"ח זה, באמצעות נתונים רבים יותר, אולם אם היא תתאמת, הרי שיהא זה אפשרי לטפח בה"מות בעלות תנובת חלב ומתכונת חלבון גבוהות ויחד עם זאת — בעלות מתכונת שומן נמוכה. עם זאת, עלינו להמשיך ולבצע בדיקות שומן בצד בדיקות החלבון.

4. ברור לגבי מתכונת החלבון ו/או המח"ש צריך להביא לשיפור תורשתי ניכר, אולם עלינו לזכור כי תחום ההשתנות הוא כנראה מצומצם למדי, ולכן הישגינו, בסופו של דבר, יהיו מוגבלים.

5. למרות שהבדלים בין בהמות לגבי מות מונת החלבון הינם קטנים יותר מאשר לגבי מתכונת השומן, בכל זאת יש עדיין מקום לביי רור ושיפורים. השתנות מצומצמת זו תאפשר אולי להסתפק במספר בדיקות קטן יותר משך תקופת החליבה, אולם לא הייתי ממליץ על כך כיום, כל עוד לא בוצעו מחקרים נוספים בשטח זה.

6. לאור ידיעותינו כיום, קל לוודא את ערכו הטיפוחי של פר כל שהוא מבחינת מתכונת החלבון והמח"ש בחלב על סמך נתונים ממספר קטן למדי של בנות. דוגמת מתכונת השומן, נתונים מתקופת החליבה הראשונה של עשר או יותר בנות שנבחרו באקראי, דיים ללמדנו על ערכו של הפר. נתונים מעטים שישנם בידינו כיום מעידים כי בנותיהם של פרים מסויימים

נשק חדש נגד חרקים

הדברת חרקים ע"י עיקור מיני באמצעים כימיים, אינה עוד בגדר תורה מדעית. אנשי-מדע בארה"ב מנעו באופן מוחלט רבייתם של חרקים שונים, כגון — זבובי-הבית, יתושים, זבובי-רפת והרימה שלהם, זבובי-הפירות המאפסיקאי, חירקוניות ועוד, שגודלו במעבדות וטיפלו בהם בכמויות זעירות של תכשירי עיקור כימיים (חאמוסטארילאנטים). הנקבות שעוקרו לא הטילו ביצים כלל והביצים שהוטלו ע"י נקבות פוריות, שזווגו בזכרים עקרים, לא בקעו. האון המיני והליכות ההזדווגות לא נפגעו.

בניסוי-שדה שנערך באי בלתי מיושב בפלורידה הצליחו האנטומולוגים להכחיד כמעט לחלוטין אוכלוסייה של זבובים על ידי שניגועו באפן מלאכותי גל-אשפה מבודד. אחר טיפול באשפה במשך 5 שבועות בפיתיון שהכיל תכשיר מעקר כימי, נשתיירו באי זה רק זבובים מעטים ו-99% מאלה שנלכדו נתגלו כעקרים.

(מתוך פארמרט דייג'סט, אוגוסט 1962)